

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Пазарджик, 16.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Г.

при участието на секретаря МАРИЯ Й. ЧАМОВА
като разгледа докладваното от Христо Г. Гражданско дело №
20225220100861 по описа за 2022 година

Подадена е искова молба с правно основание чл.59,ал.9 от СК от Ц. Р. Г., ЕГН-***** от гр.Пазарджик, ул., против Н. Ц. Д., ЕГН-***** от гр.Пазарджик, ул.

В подадената искова молба, ищецът твърди, че страните са имали сключен граждански брак помежду им считано от 24.11.2007г., като с Решение № 966/29.10.2008 г. по гр.д. № 1625 /2008г. на Районен съд гр. Пазарджик същият е бил прекратен, на основание чл. 99 ал.3 от СК. Имат родено от брака дете А. Ц. Г.. с ЕГН *****, за него се грижи майката Н. Д.. Твърди се, че е плащал издръжка и е имал право на лични контакти с детето, всяка първа и трета неделя от месеца от 10:00 до 16:00 ч , които реално не е осъществявал редовно, но не по негово желание. С протоколно Определение № 1484/17.12.2021г. по гр. д. №20215220103608 по описа на Районен съд-Пазарджик за 2021г. е утвърдено от съда сключено между страните - Ц. Р. Г. и Н. Ц. Д. споразумение, в което са се уговорили да се плаща увеличена месечна издръжка за А. в размер 220.00 лв. Родителските права е продължила да упражнява майката Н. Д., с местоживееене гр. Пазарджик, Сочи се, че детето А. е ученик в-ми клас на и тренирал Ответникът Н. Д.

понастоящем живее на семейни начала с лице на име Ж. И. Г., с когото имат общо дете - 6-годишната И. Г..

Сочи се, че от известно време е получавал от съсед и приятели информация, че Ж. Г. малтретира - бие и се държи лошо с А.. Самото дете при редките им срещи се е държел притеснително, страхувал се е да си говорят и да не научат майка му и мъжът с който живее за срещата им, макар да има право да се вижда със сина си. Сочи се, че Н. Ц. Д. и Ж. И. Г. принудили А. да го нарича „татко“, за което не е бил съгласен и счита за недопустимо. Твърди се, че винаги се е интересувал от сина си и го обича. Сочи, че на 27.01.2022 г. е научил страшната и ужасяващата за всеки родител новина, че в гр. Пазарджик тринадесет годишно момче е скочило от шестия етаж и лекарите се борят за живота му. Новината се е отнасяла за сина му. Детето му А. е искало да се самоубие, скочило е от шестия етаж на жилищния блок където живеел с майка си около 17.30 ч., пет минути преди тя да се върне от работа. Новината е разбила сърцето му. Детето му първо е било откарано в болницата в гр. Пазарджик, а след това транспортирано в УМБАЛ „Св. Георги“ гр. Пловдив в Клиника по анестезиология и интензивно лечение.

Сочи се, че след това лечението е продължило в Клиника по ортопедия и травматология в същата болница и Клиника по лицево челюстна хирургия. А. е получил множество травми, пневмоторакс и множество фрактури, най-вече в таза. Твърди, че по време на престоя на А. в УМБАЛ „Св. Георги“ гр. Пловдив с него е работил психолог / Елена Тимева/, който е отчетел висок риск от втори синуициден опит. А. е споделил, че в семейството му, при което е бил до 27.01.2022 г. има неразбирателство, за което изпитва вина. Отчетена е от психолога и записано в епикризата при изписването на пациента повишена тревожност, депресивна симптоматика и високи нива на стрес, видимо от ситуацията в която се е намирал. Изписан е от болницата на 19.02.2022г, след което е живял при баща си, в жилището му в гр. Пазарджик, ул. „Георги Бенковски“ № 108 ет. 5 ап.23.

Сочи се, че по случая е образувано досъдебно производство за склоняване към самоубийство на А. Ц. Г.. по чл.127 от НК под ДП № 79/2022 г. на РУ Полиция Пазарджик, което се наблюдава от Районна прокуратура гр. Пазарджик под пр.пр. № 626/2022 г.

Сочи се, че в Агенцията за социално подпомагане гр. Пазарджик, отдел

„Закрила на детето“ е била издадена Заповед № ЗД/Д-РА-015 / 25.02.2022 г. на директор Радка Жежева детето А. да живее при него /ищецът Г./.

Съгласно изложеното в исковата молба, от определянето по съдебен ред на упражняването на родителските права през 2008 г. до момента са минали повече от тринадесет години. Обстоятелствата категорично са се променили и това налага изменение на упражняването на родителските права, които желае да му бъдат възложени. Твърди се, че не е имал други съжителства, няма други деца. Живее с майка си М. Г. Г., която му помага всеотдайно да се грижи за А., когато е при него. Материално е осигурен с жилище и автомобил, работи на постоянен трудов договор в „Костал България Аутомотив“ ЕООД гр. Пазарджик.

Твърди се, че случилото се с детето му А. показва, че той не е живял в нормална семейна среда при майка си и съжителстващия с нея мъж- Ж. И. Г.. За последния се предполага, че е стресирал детето, като е оказвал психически и физически тормоз върху другите членове на семейството. Сочи, че може да осигури подходящи условия за нормалното развитие и израстване на детето. С оглед на изложеното, счита, че са налице изменени обстоятелства и в най-добър интерес на детето А. е да се изменят постановените по рано мерки относно родителските права и издръжка, както и да се определят нови правила за отглеждането му, които да се упражняват от бащата - Ц. Р. Г..

Оформен е петитум, с който се моли съдът да постанови решение, с което да измени на основание чл.59, ал.9 от СК, Решение № 966/29.10.2008г по гр.д. № 1625 /2008г на Районен съд гр. Пазарджик мерките , досежно упражняването на родителски права, местоживее и лични отношения /режим на свиждане/ и протоколно Определение № 1484/17.12.2021г. по гр. д. №20215220103608 по описа на Районен съд- Пазарджик за 2021г, за издръжка на детето А. Ц. Г.. с ЕГН *****, като вместо него със съдебния си акт да постанови следното: Да предостави упражняването на родителските права върху детето А. Ц. Г.. с ЕГН *****, роден на 28.02.2008г. на бащата- Ц. Р. Г. с ЕГН *****, като определи местоживееето на детето- А. Ц. Г.., да бъде в гр. Пазарджик, общ. Пазарджик, обл.Пазарджик,ул. „Георги Бенковски ”№ 108 ет. 5 ап.23, по местоживееене на бащата; да определи нов режим на лични отношения на майката Н. Ц. Д. с ЕГН ***** с детето А. Ц. Г.. с

ЕГН-******, която да се вижда с него през първата и третата седмица от текущия месец в почивните дни събота и неделя през деня от 10:00 до 16:00, без преспиване и без престояване в жилището, където живее с Ж. И. Г., а в жилището на нейната майка Александра Костадинова Д. в гр. Пазарджик ул. „Георги Бенковски“ № 71, като задължение на майката Н. Д. е да взима А. от дома на бащата и да го връща обратно при него; да постанови със съдебния си акт майката Н. Ц. Д. с ЕГН *****, да заплаща месечна издръжка на детето А. Ц. Г. с ЕГН ***** в размер на 220.00 (двеста и двадесет) лева, чрез неговия баща и законен представител - Ц. Р. Г. с ЕГН ***** до 28-мо число на месеца, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска до окончателното ѝ изплащане, считано от предявяване на иска до навършване на пълнолетие на детето или до настъпване на обстоятелства, погасяващи това задължение.

Сочат се доказателства. Правят се доказателствени искания.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответницата, в който не се възразява срещу предявените граждански иски, които са процесуално допустими. По отношение на основателността им, счита, че са неоснователни.

Твърди се, че ответницата не отрича причиненото самоувреждане на сина им, но възразява категорично против опитите на ищеца за вменяване на действия и бездействия, съответно и на виновност, както на нея, така и на мъжа с който живее на семейни начала, въз основа на които да са предизвикали решение у А. за предприемане на действие за самоувреждането си.

Твърди се, че в исковата молба са изложени фактически твърдения, които не са съществували и не съществуват в обективната действителност, а са некоректни интерпретации за внушения. Сочи се, че не следва да се възприемат твърденията и изводите, направени от психоложката, която е разговаряла с пострадалия А. Г. непосредствено след инцидента, тъй като преди всичко тя е следвало и следва да бъде наясно, че в този момент разговора с него е недопустим, поради неговото моментно психическо състояние.

Моли съда, да не възприема, че детето се е чувствало виновно за твърдяното неразбирателство в семейството му, тъй като с оглед на

посоченото по-горе счита за недостоверно. Сочи се, че са некоректни твърденията от ищеца или някой друг твърдения, за да не се посочи друг по точен синоним, че детето не е било живяло в нормална семейна среда при майка си и съжителстващия с нея мъж, че то е страдало до такава степен, че не е могло вече да живее и е направило опит за самоубийство. Целта, за промяна на родителските права, не винаги може морално да оправдава средствата за постигане на това, както е в случая с доводите в исковата молба. В контекст на горното, не било вярно, че ответницата не се е интересувала от тревогите на детето си, което е имало необходимост от закрила и разбиране, а ежедневно е било свидетел на скандалите между нея и Ж. Г.. Действително детето е живяло известно време от 19.02.2022 год. до 27.03.2022 год., в дома на баща си, като за това майката не е възразявала, с оглед оздравителния процес на А., както и избягване на допълнително психическо натоварване.

Твърди се, че по време на посоченото живеене в дома на баща си А. е посещаван редовно от ответницата, като тя през този период също е полагала всякакви възможни грижи за него, поради което не е вярно твърдението на ищеца, че само той полага всички необходими грижи за детето. Сочи се, че са необосновани твърденията в исковата молба, че изглеждащото дистанциране на ищеца било продиктувано от грижа за самото дете, за да не се страхува, тъй като бил виждал страх в очите му. С оглед на възрастта си, детето има право на осъзнат избор, който то е направило по време на настоящия процес. Този избор е бил провокиран и от именно поведението на ищеца, което ще се установява в съдебно заседание.

Моли се съда, да не уважи предявените искове против ответницата като неоснователни и недоказани, поради липса на доказателства. Сочи доказателства. Прави доказателствени искания.

Съдът след, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намери за установено следното:

Не се спори между страните, че бракът помежду им, сключен на 24.11.2007г., е бил прекратен, като с Решение №966 от 29.10.2008г., постановено по гр.д.№1625/2008г. на РС-Пазарджик, влязло в сила, са решени въпросите по прекратяването му, вкл. спорните въпроси по родителските права върху роденото от брака дете А. Ц. Г.. са били предоставени на майката, а бащата Ц. Р. Г. се е задължил да заплаща издръжка за детето в

размер на 50.00 лева. С процесното решение е бил уреден режимът на лични контакти на бащата с детето.

Със сключена между страните Спогодба по гр. дело №3608/2021г. по описа на РС- Пазарджик, ищецът Г. се е задължил да заплаща увеличен размер на издръжка на детето А. Ц. Г.. в размер на 220.00лв. месечно.

Установено е също така от събраният доказателствен материал, като това не се оспорва от страните, че към момента на подаване на исковата молба в съда, майката- Н. Д. упражнява родителските права върху малолетното дете А. , като същата,заедно с детето живеят в семейно жилище-апартамент, находящ се в гр.Пазарджик, ул.
Ответницата Д. живее на семейни начала с новия си партньор Ж. И. Г., с когото имат общо дете – Ивон Ж .ова Г.,на 6 години.

Детето А. Ц. Г.. с ЕГН ***** е роден на 28.02.2008г. , понастоящем е ученик в 8-ми клас в Спортно училище в гр. Пазарджик.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от приложените по делото доказателства, вкл. удостоверение за раждане на детето А. Ц. Г.; препис от Решение на РС-Пазарджик,постановено по гр.д.№1625/2008г.; Протокол №1484 от 17.12.2021г. по гр. дело №3608/2021г. и др.

Със Заповед от 25.02.2022г. на Директора на ДСП- Пазарджик, детето и неговите родители са били насочени към ползване на социални услуги „Психологическа подкрепа“ към КСУДС – гр. Пазарджик. Изготвен е и План на действие в тази насока. Предприетите мерки са във връзка инцидент, настъпил на 27.01.2022г. , при който малолетното дете е скочило от шестия етаж на жилищната сграда, в която живее. Представена е Епикриза, издадена от УМБАЛ „Св. Георги“, от съдържанието на която е видно, че детето е постъпило за лечение в болничното заведение на 27.01.2022г. в 22.10 часа и е било изписано на 17.02.2022г., в 09.58 часа. В резултат от инцидента, на детето са били причинени множество травми и фрактури, най-вече в областта на таза, наложило се е да бъдат премахнати далака и апандисита му, счупена челюст.

След изписването му от болничното заведение, детето А. Г. е живяло известно време- от 19.02.2022 год. до 27.03.2022 год. в дома на своя баща-ищеца Г., който е полагал грижи за него с помощта на своята майка /бабата по бащина линия на детето/. Видно от приложените Служебна бележка, ищецът

работи на постоянен трудов договор в „Костал България Аутомотив“ЕООД, а М. Г. Г. /бабата на детето/ е пенсионер, получава пенсия в размер на 486.08лв. месечно.

В периода, през който детето А. Г. е живяло в дома на ищеца, майката Н. Ц. Д. го е посещавала редовно и се е интересува за здравословното му състояние.

По делото, съдът е изискал социален доклад от Д „СП” гр.Пазарджик,като становище относно упражняването на родителските права в социалния доклад не се съдържа. Извършено е проучване по отношение на жилищните условия и средата, в която детето живее. Изготвени и приложени са и Социален доклад за оценка на постъпил сигнал от 28.01.2022г. , както и Социален доклад , изготвен от ОЗД на основание чл.21,ал.1,т.15 от Закона за закрила на детето.

От приетите по делото материали по ДП №79/2022г. по описа на РУ – Пазарджик , пр.преписка №626/2022г. по описа на РП- Пазарджик се установява, че досъдебното производство е било образувано за евентуално извършено престъпление по чл.127,ал.1 НК, с пострадал А. Ц. Г... По делото няма привлечено лице в качеството на обвиняем.

В хода на производството по делото, съдът е изслушал малолетното дете А. Ц. Г.. на основание чл.15,ал.1 от Закона за закрила на детето. Съгласно изложеното от малолетното дете пред съда, в дома, в който живее са налице нормални отношения, като А. че чувства добре и се разбира както със своята майка, така и със своя пастрок Ж .. По отношение на биологичният си баща, детето споделя, че не желае да поддържат близки отношения, тъй като преди ищецът не го е търсил дълго време.Наложило се е да живее известно време в дома му след инцидента, като през това време му било скучно и нервно.

Изричното желание на детето А. Ц. Г., заявено пред съда, е детето да остане да живее в дома на своята майка, находящ се в гр.Пазарджик, ул. заедно с ответницата, пастрока си и сестра му, а с биологичният си баща /ищецът Г./ да се вижда в определеният от съда режим на лични отношения.

По делото са били разпитани в качеството си на Васко Ангелов П. и Атанас Г. И. , които излагат в показанията си известните им по случая факти и обстоятелства.

От показанията на св.П. /треньор на детето по/ се установява, че е имало случай, в който Ж. Г. е направил забележка на детето А. поради слабото му представяне на състезание по, което се е отразило негативно на психиката на детето. Г. се е интересувал от спортното развитие на детето и е проявявал инициатива детето да тренира извънредно в домашни условия.

Изложеното от П. се потвърждава и от показанията на св. И. /родител на дете, което тренира в спортен клуб/. Съгласно показанията на св. И., пастрокът на А. е бил прекалено взискателен към представянето му на състезания, което е стресирало и разстройвало детето.

В хода на производството по делото е бил разпитан в качеството си на свидетел Н.А. Л. /семеен приятел на семейството на ответницата/, съгласно показанията на който, между детето и неговият пастрок не е имало конфликти, вкл. и непосредствено преди настъпване на процесния инцидент.

От показанията на св. С. К. /треньор на детето/ се установява ,че Ж. Г. е проявявал прекалена амбиция по отношение на А., като е държал последният да се представя добре в състезанията. Случвало се е А. да плаче след състезание, тъй като се опасявал, че „баща му щял да го навиква“.

Съгласно показанията на св.Н. А. /семеен приятел на ответницата и на Ж. / , след инцидента детето му е споделило ,че е извършило тази необмислена постъпка, защото ученето и тренировките са му дошли в повече. А. не е имал реална представа за последиците от действията си, направил го е не с намерение да се самоубива, а за да направи така, че да го оставят вкъщи да си почива няколко дни.

По делото е била допусната от съда и изслушана съдебно-психологична експертиза, съгласно заключението по която, ответницата е провокирала у детето наличието на синдром на родителско отчуждение , negliжирайки личността на биологичният му баща. До 27.01.2022г. детето не е комуникирало нормално с двамата си родители , поради това, че бащата не е бил уважаван и приеман. При проведеното изследване не е установена по безспорен начин проява на физическо или психическо насилие спрямо детето.Емоционалната връзка на детето А. Г. с биологичният му баща е напълно нарушена, като този проблем би могъл да бъде преодолян чрез подкрепа и добри образци на поведение от страна на родителите.

На основание чл.59,ал.6 от СК е било проведено изслушване на двамата родители, страните по настоящото производство. Според ищецът Г., малолетното дете се отглежда в рискова за него среда, като не се спазва определеният режим на лични контакти между него и детето под давлението на майката и на пастрока. Ответницата Д. отрича твърденията на Г., посочва, че БИ.о-социалните нужди на детето са задоволени изцяло и не са налице основания за предоставяне на родителските права върху роденото от брака дете на ищеца.

С оглед така установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи:

Съгласно чл.59, ал.9 СК, ако обстоятелствата, при които съдът е определил мерките относно упражняването на родителските права, се изменят, съдът може да измени постановените по-рано мерки и да определи нови. Законът не сочи изрично в какво трябва да се изразява изменението на обстоятелствата, но изхождайки от общоприетия смисъл на това понятие следва да се приеме, че промяната на обстоятелствата е свързана с трайното им и съществено изменение. Новите обстоятелства могат да имат най-различна проявна форма. Те могат да се отнасят до родителските, възпитателските или моралните качества на родителите, до тяхното и на децата поведение, до желанието на децата и на родителите относно упражняването на родителските права и мерките за лични отношения с другия родител, до социалната среда, в която живеят децата след решението, до жилищните, БИ.ите и материалните условия и т. н. Във всички случаи съдът е длъжен да обсъди дали комплексът от тези обстоятелства се отразяват, и по какъв начин на положението на детето и на ефикасността на мерките, които определят същото. Желанието на децата и това на родителите относно упражняването на родителските права и мерките за лични отношения с другия родител, не са задължителни за съда. Техните становища и искания, както и установеното по делото тяхно поведение се обсъждат на общо основание и се вземат предвид и се преценяват в съвкупност с всички останали релевантни обстоятелства по делото, като висшият критерий за решението на съда е интересът на детето. В тази връзка следва да се има предвид, че чрез режима на упражняване на родителските права и на лични отношения трябва да се постигне възможност децата да растат и се развиват под грижата и с подкрепата и на двамата родители. Право на всяко дете, а и негова естествена

потребност е да общува и с двамата си родители. По тази причина по принцип мерките за лични отношения, с оглед конкретните обстоятелства, следва да предоставят най-широка възможност за общуване и осъществяване на пълноценни отношения между детето и родителя, на когото не е предоставено упражняването на родителските права. Запазването на добрите отношения, честите лични контакти следва да се стимулират и подпомагат, включително от другия родител, от роднините и приятелския кръг на майката и бащата.

Изхождайки от висшия критерий „интересите на детето”, съдът следва да има предвид, че в случая, с бракоразводното Решение, постановено по гр.д. №1625/2008г. от Пазарджишки районен съд, са били уредени отношенията между страните досежно родителските права, издръжката на малолетното им дете А. Ц. Г., както и режима на лични контакти на бащата с детето, като в тази му част решението е влязло в законна сила. Съгласно съдебното решение, ответницата упражнявала родителските права върху детето, а бащата, имал право на лични контакти с детето всяка първа и трета неделя от месеца.

С исковете, предявени по настоящото дело, бащата е поискал съдът да промени тези мерки относно упражняването на родителските права, като предостави упражняването на същите на него, и като определи по своя преценка режим на лични контакти на детето с ответницата, като последната бъде осъдена да заплаща месечна издръжка на детето в размер на 220.00лв. По делото е установено, че двамата родители са в изключително обтегнати отношения, не умеят да общуват помежду си и да поделят отговорността за отглеждането и възпитанието на детето, както и да изискват от своите роднини, близки и приятели подобаващо отношение към другия родител в присъствието на детето. Двата родители проектират своя дълбок конфликт в отношенията си с детето и го въвлечат в него. Вместо да го подготвят за по-леко преодоляване на стреса от разпада на семейството и раздялата с другия родител, да го успокоят и да съдействат за възстановяване авторитета на другия родител, те допълнително травмират и объркват малолетното дете.

Съдът счита, че по делото не са налице предпоставки за изменение на съдебното Решение, постановено по гр.д. №1625/2008г. от Пазарджишки районен съд и за предоставяне упражняване на родителските права върху роденото от брака дете на ищеца Г. . Съображенията за това са следните: съдът не споделя изводите на ищцовата страна, на които се основават предявените иски, а именно, че ответницата Д. била възпрепятствала режима на лични контакти между ищецът и малолетното дете; както и че ответницата живеела на съпругески начала с лицето Ж. Г. и това

обстоятелство, както и отношението на пастрока към детето поставяли А. в риск. От събраните по делото доказателства не се доказаха по несъмнен начин гореописаните твърдения, поради което не е налице промяна в обстоятелствата, която да налага изменение на мерките относно родителските права и режима на лични отношения спрямо детето А. Ц. Г...

Събраните по делото доказателства не подкрепят твърденията на ищеца, че ответницата била възпрепятствала осъществяването на мерките му за лични отношения с детето им А. Ц. Г... Твърденията на ищеца не се подкрепят по еднозначен начин от събраните по делото писмени и гласни доказателства, като по делото са разпитани две групи свидетели, разпитани при режим на довеждане от ищцовата, съответно от ответната страна.

От показанията на св.П. /треньор на детето по/ и на св. И. родител на дете, което тренира в спортен клуб/ се установява действително проявяваната от Ж. Г. свръхамбициозност по отношение спортните постижения на детето, която в някои случаи е разстройвало детето, което е осъзнавало, че не може да отговори на очакванията на родителите си. Не би могло да се приеме обаче, че именно и единствено този фактор е имал решаващо значение върху психиката на детето непосредствено преди извършеният опит за самоубийство. Този извод не би могъл да се изведе и от заключението по допуснатата съдебна експертиза, която съдът кредитира с доверие като обосновано и компетентно изготвено. При проведеното изследване не е установена по безспорен начин проява на физическо или психическо насилие спрямо детето, но е категорично установено, че емоционалната връзка на детето А. Г. с биологичният му баща е напълно нарушена, като този проблем би могъл да бъде преодолян чрез подкрепа и добри образци на поведение от страна и на двамата родителите.

Следва да се има предвид ,че в случай на нарушаване на мерките за лични отношения, законът предвижда различни способи за защита на правоимащите, в т.ч. образуване на изпълнително дело, сигнализиране на прокуратурата и т.н., от които, видно от писмените доказателства, ищецът не се е възползвал. Тази проблематика обаче не може да обоснове претенция за промяна на родителски права. За такъв иск следва да са налице съвсем други факти, свързани с изменения в способността на конкретния родител, комуто е възложено упражняването на правата, както и с други обстоятелства, продиктувани от интереса на детето.

По отношение на твърденията на ищеца за съществуването на рискова среда при отглеждането на детето- твърдяната от Г. рискова среда се обосновава с обстоятелството, че именно пастрокът на детето / Ж. Г./ с

грубото си поведение е подтикнал А. Г. към самоубийство. Съдът счита за недоказано в процеса такова твърдение. От приетите по делото материали по ДП №79/2022г. по описа на РУ – Пазарджик , пр.преписка №626/2022г. по описа на РП- Пазарджик се установява, че досъдебното производство е било образувано за евентуално извършено престъпление по чл.127,ал.1 НК, с пострадал А. Ц. Г... По делото няма привлечено лице в качеството на обвиняем, т.е разследващите органи не са достигнали до извод, че определено лице е склонило детето към самоубийство.

Според настоящият съдебен състав, извършеният от детето суициден акт е проява по-скоро на психическата му незрялост и неосъзнатост на последиците от този акт, отколкото на желанието му да сложи край на живота си, който резултат детето изобщо не е допускало към момента на извършването му.

Съществено значение следва да се даде и на волята на самия А. Г., който е бил изслушан от съда на основание чл.15,ал.1 от Закона за закрила на детето. Съгласно изложеното от малолетното дете пред съда, в дома, в който живее, са налице нормални отношения, като А. че чувства добре и се разбира както със своята майка, така и със своя пастрок Ж .. По отношение на биологичният си баща, детето споделя, че не желае да поддържат близки отношения, тъй като преди ищецът не го е търсил дълго време.Наложило се е да живее известно време в дома му след инцидента, като през това време му било скучно и нервно.

Изричното желание на детето А. Ц. Г., заявено пред съда, е детето да остане да живее в дома на своята майка, находящ се в гр.Пазарджик, ул. заедно с ответницата, пастрока си и сестра му, а с биологичният си баща /ищецът Г./ да се вижда в определеният от съда режим на лични отношения.

Непосредствените впечатления на настоящият съдебен състав от изслушването на детето мотивират съда да приеме, че малолетното дете би било поставено в по-голям риск /вкл. от извършването на втори суициден акт/, в случай ,че противно на волята му детето бъде задължено да живее в дома на своя биологичен баща, за когото детето споделя, че не поддържат близки отношения , както и че не се чувства комфортно в дома му.

Според съда, за детето към настоящия момент се полагат адекватни

грижи от неговата майка- ответницата Д. , като потребностите на детето са задоволени, а в най-добър интерес за детето би било същото да продължи да живее в същата семейна среда, където се чувства сигурен и обичан. Затова съдът счита, че не следва да се предостави упражняването на родителските права на бащата –ищеца Г., а те следва да се упражняват от майката. Налице е трайно изградена емоционална връзка между майката и детето, то се чувства сигурно и спокойно в дома на майката, като съвкупното обсъждане на посочените условия налага извод, че интересът на детето ще е охранен най-добре, ако упражняването на родителските права бъде предоставено на майката, а на бащата да се определи подходящ режим на лични отношения, който ще даде възможност детето да общуват пълноценно и с двамата си родители, с оглед запазването и развиването на връзката помежду им. Не са налице доказателства, които да сочат, че има промяна в обстоятелствата, при които е било разпределено упражняването на родителските права и отговорности спрямо детето А. Г., поради което предявените искове следва да бъдат оставени без уважение, като неоснователни.

Въпреки това, съдът намира за необходимо да посочи, че от приетите по делото доказателства се налага извода, че не е налице баланс и равновесие в отношенията майка-дете-баща, което би могло да повлияе негативно върху ранимата и чувствителна след претърпения инцидент психика на малолетното дете. Режимът на лични отношения между бащата и детето не се осъществява или същият се осъществява изключително рядко, поради което този баланс в отношенията е нарушен съществено. Изоляцията на ищеца чрез нереализиране на каквито и да е контакти и лични отношения между него и детето би довело до непоправими вреди за психическото и емоционалното развитие на детето, като ограничаването на контактите на роденото от брака дете с неговия баща ще доведе до затормозяване на отношенията и не би било в интерес на малолетното дете. Това е нарушило връзката между бащата /ищеца Г./ и детето, формирайки у детето синдром на родителско отчуждение. Този съществен проблем би могъл да бъде преодолян единствено чрез полагането на постоянни и последователни усилия от страна и на двамата родители, които са еднакво отговорни за психическото развитие на детето. Както се посочва и от вещото лице в приетото експертно заключение, връзката между бащата и детето е безспорно необходима за детето , като тази връзка следва да бъде съхранена и развивана за в бъдеще,

който процес следва да бъде насърчаван от страна на майката / родителят при който детето живее/ и инициран от бащата /който следва да прояви повече активност и желание в контактите със сина си, да ангажира вниманието му и доверието му/.

По отношение на разноските- при този изход на делото, на ответницата Д. следва да бъдат присъдени сторените по делото съдебно-деловодни разноски в общ размер на 850.00лв. – заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Ц. Р. Г., ЕГН-***** от гр.Пазарджик, ул., против Н. Ц. Д., ЕГН-***** от гр.Пазарджик, ул., искове с правно основание чл.59, ал.9 от СК за изменение на постановеното по гр.дело №1625/2008г. по описа на РС-Пазарджик Решение №966 от 29.10.2008г. в частта относно постановените мерки за упражняване на родителски права, местоживеенето, режим на лични контакти, и издръжка на малолетното дете А. Ц. Г., ЕГН *****, като **НЕОСНОВАТЕЛНИ и НЕДОКАЗАНИ**

ОСЪЖДА Ц. Р. Г., ЕГН-***** от гр.Пазарджик, ул. **ДА ЗАПЛАТИ** на Н. Ц. Д., ЕГН-***** от гр.Пазарджик, ул. сумата от 850.00 лв. / осемстотин и петдесет лева /, представляваща сторените от ответницата Д. съдебно-деловодни разноски, на осн. чл.78,ал.3 ГПК

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му пред Окръжен съд - Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____